

[Glensgård]

dag i TV – jeg citerer fra Sidste Nyt den 19. december:

»Jeg mener roligt at kunne sige, at vi har kurs mod afgrunden, som det ser ud for øjeblikket. Sammenlignet med en situation helt uden indgreb er hastigheden, som vi bevæger os med, nok taget noget af, men jeg synes ikke, at retningen er blevet meget anderledes.«

Videre siger den kendte socialdemokrat Bent Rold Andersen:

»Forskellen mellem det første indgreb og det reducerede indgreb, der nu er foreslået, er den, at man kunne tænke sig, at betalingsbalancen med det første indgreb ville stabilisere sig i 1983, hvorimod det reducerede indgreb vil betyde fortsat stigning i betalingsbalanceunderskuddet.«

Det er altså socialdemokraternes eget udsagn om socialdemokraternes politik. Mon ikke »Anker og kaos« kommer til at passe?

Hvis man ser lidt i Dansk Arbejdsgiverfor­enings lille pjece, der hedder »Løn og samfundsrøkonomi«, finder man en umiddelbart humoristisk tegning under overskriften: »Skævheden øget«. Man viser et dejlig stort kontorhus med en kasket, hvor der står »Det offentlige«. Problemet for dette kontorhus er, at det har et vældigt gab. Ind i dette gab vandrer noget, der ligner 158.000 mennesker, i perioden fra 1972 til 1978. Se, det er et problem, som også hr. Palle Simonsen sagde. Både hr. Palle Simonsen og hr. Bertel Haarder siger egentlig noget meget fornuftigt. Problemet er, at de handler ikke derefter, hvilket den stillingtagen viser, som det konservative folkeparti og venstre tager i finansudvalget ved alle de tillægsbevillinger, som man søger fra regeringens side. Jeg er ikke engang sikker på, at hr. Bertel Haarder og hr. Palle Simonsen egentlig er i stand til at huske ret mange gange, hvor man har stemt imod ansættelse i nye offentlige stillinger. Man kan naturligvis huske nogle få gange, hvor man har haft et politisk standpunkt, arbejdsformidlingen f. eks., men lige så snart vi taler om noget, der ikke umiddelbart ser politisk ud – det kan være en ny departementschefstilling eller noget andet – så vil man se, at de pågældende stemmer for.

Det er nok helt givet, at vi vil se en vækst i hr. Poul Nielsens nye ministerium med hensyn til ansatte, og jeg betvivler meget, at det konservative folkeparti og venstre vil

stemme imod de stillinger. Normalt vil betragtningen være: ja men ministeriet er oprettet, og så skal det da også have folk at arbejde med. Så den nejsigning, som burde være hos det konservative folkeparti og hos venstre i forbindelse med finanslovbehandlingen og i forbindelse med aktstykkebehandlingen i finansudvalget, eksisterer ikke.

Nu så vil selvfølgelig de konservative oppe sig her i forbindelse med tredjebehandlingen af de indenlandske statslån. Vi er meget taknemmelige over at se et oppositionsparti ud over vores eget i den situation, vi står i. Venstre kunne endog oppe sig til at undlade at stemme. Det er da også en fremgang i forhold til sidst, men mon fremgangen også viser sig ved tredjebehandlingen af finanslovsforslaget? Her vil man naturligvis sige: nej, vi er da nødt til at have en finanslov, for at vi kan afholde offentlige udgifter. Viser der sig et flertal i folketinget for ikke at stemme finansloven igennem, så får vi ikke fortsat en regering Anker Jørgensen til at styre det danske samfund. Det ville være en lykke både for hr. Palle Simonsen, for hr. Bertel Haarder og for os andre, som egentlig gerne vil have et samfund – det tror jeg også de to pågældende ønsker – der lever på liberale betingelser. Så lad os se, om det lykkes for de konservative for anden gang i dets historie at stemme imod eller undlade at stemme for en finanslov.

Ingerlise Koefoed (SF):

I tirsdags brugte vi meget lang tid på at drøfte de tal og ord, der står i finanslovsforslaget for 1980, og på at rejse os op og sætte os ned for at markere vores stilling til de ændringsforslag, som var stillet af partierne – og såmænd også i sidste øjeblik af regeringen.

Men bag finanslovsforslaget og ændringsforslagene tal og bag vores afstemninger lå der andet og mere, end en udenforstående tilskuer til vores gymnastiske og oratoriske øvelser måske ville tro. Det drejede sig på papiret om kroner og øre, men det drejede sig dybest set om en politisk vurdering og en politisk stillingtagen.

Et budget i en husholdning, en kommune og en stat er nemlig ikke bare en masse tal. De millioner og milliarder, som ruller hen over de tre bind finanslovsforslag og æn-